

עפ"ג 9907/09/21 - מעיין נחום נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

המערכת	מעיין נחום
נגד	ע"י ב"כ עו"ד טליה רם
המשיבה	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום
21.6.21 בת"פ 76595-01-19.

כללי

1. המערערת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב האישום שהוגש נגדה בעבירה של גניבה. המערערת נדונה לשלושה חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪, פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ₪ והתחייבות עצמית. הערעור מופנה כנגד ההרשעה.

2. ואלה המעשים: ביום 27.6.2018, שכחה המתלוננת את מכשיר הטלפון שלה בתא שירותים בבית קפה בו שהתה. המערערת נשאה ונטלה את הטלפון, כיבתה אותו ומיהרה לצאת מהשירותים. בהמשך הוציאה והשליכה את כרטיס הסיים של הטלפון.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערערת עותרת לביטול ההרשעה וטוענת כי עניינה של המערערת עומד בתנאים הנדרשים בהלכת כתב לביטול ההרשעה, הן בשל חוסר התחכום בעבירה, הקרובה יותר לעבירה של גניבה ע"י מציאה, בהבעת החרטה העמוקה והמיידי שהביעה, בעובדה שהמכשיר הוחזר לבעליו, ברצון לפצות את המתלוננת, בהודאתה בכתב האישום כפי שהוא ללא הסדר או התחייבות מצד המשיבה, היות העבירה חריג להלכות חייה, ובהתחשב בנסיבות חייה הקשות

והמורכבות. נטען כי לאחר הרשעתה, פוטרה המערערת מעבודה בחברה לשירותי הסעדה ללקוחות שונים, וביניהם גם גופים ביטחוניים, בנימוק כי אינה עומדת בסיווג הביטחוני הנדרש. ההגנה הגישה את מכתב הפיטורין. נטען כי לאחר חיפוש רבים הצליחה המערערת למצוא עבודה במטבח של שב"ס, אך גם שם המשך העסקתה תלוי בעמידתה בסיווג הביטחוני הנדרש. יכולות התעסוקה של המערערת הן מוגבלות בגילה ובנסיבותיה, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה, ויש גם חשיבות רבה לרצף תעסוקתי. הוסף כי לבסוף המערערת מצאה עבודה, כאמור, במסגרת שב"ס, אך במסגרת עובדת קבלן, ויכולות ההשתכרות שלה נמוכות. כיום היא תומכת באימה. לאחרונה המערערת הגישה בקשה להתגייס לשב"ס, אך בשלב זה לא נענו לבקשתה. המערערת, בנסיבותיה, יכולה הייתה להגיע להסדר מותנה, אלמלא היה מדובר במכשיר סלואלרי. על כן, המערערת עומדת בתנאים המתאימים לביטול הרשעתה, ובאה הפנייה להחלטות במקרים חמורים יותר שהסתיימו ללא הרשעה.

ב"כ המשיבה טענה כי אין מדובר במקצה שיפורים וגזירת הדין מחדש. בית משפט קמא לא דן בשאלת ההרשעה שלא עמדה על הפרק והסנגורית בבית משפט קמא טענה למאסר מותנה שבא, כמובן, לאחר הרשעה. וכן, נטען בבית משפט קמא כי עבודת המערערת הופסקה בשל הקורונה ולא בשל ההליך המשפטי. וכן, שלושה תסקירי שירות המבחן מעלים כי המערערת לא שיתפה פעולה. על כן, יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערערת עולה כי הינה כבת 34 שנים, מצויה בזוגיות ועובדת כטבחית. סיימה תשע שנות לימוד. בעברה הרשעה משנת 2003 בעבירת סמים, הרשעה משנת 2008 בבי"ד צבאי בעבירות סמים, ורישום תעבורתי. המערערת תיארה צריכת סמים ומריחואנה וחשיש מגיל צעיר. שירות המבחן התרשם מקשיי הסתגלות, נטייה להתנהגות מרדנית, ונטייה לטשטש ולצמצם קשיים רגשיים וגבולות מותר ואסור. המערערת לא שמרה על יציבות תעסוקתית. במהלך תקופת המשפט איבדה המערערת את אביה, אותו סעדה, וכיום שבה להתגורר עם אמה וגם אותה היא סועדת. ביחס לעבירה דנן, המערערת קיבלה אחריות למעשה ואף ביקשה לפצות את המתלוננת בזמן אמת, אך סברה כי המתלוננת דרשה ממנה סכום גבוה ולא מידתי, ולכן הדבר לא יצא לפועל. שירות המבחן ניסה לגייס את המערערת לטיפול אך היא שבה ושללה פניות לטיפול. המערערת לא הגיעה למתן בדיקות שתן. לפיכך, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית או בהמלצה הנוגעת להטלת של"ץ.

דיון

5. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, 341 (1997)).

6. נקדים ונאמר, כי ערעורה של המערערת מתבסס, במידה רבה, על עובדות שהתבררו לאחר מתן גזר הדין (ר' החלטת בית משפט קמא מיום 31/8/21). המערערת גנבה מכשיר טלפון נייד לאחר שהמתלוננת שכחה אותו בתא השירותים. בית משפט קמא עמד על הפגיעה בערכים המוגנים העוסקים ברכושו של אדם ובמקרה של גניבת טלפון נייד נפגעת גם פרטיותו, נוכח המידע האישי הרב המאוחסן בו. למעשים לא קדם תכנון ומדובר בניצול הזדמנות שנקרתה בדרכה. המערערת לא בחרה לברוח עם השלל, אלא השיבה את שגנבה למתלוננת באותו מעמד, התנצלה ואף ביקשה לפצותה. נדמה כי מעשיה בעת הגניבה היו מעידה והפעלת שיקול דעת מוטעה באופן חד פעמי. כמו כן, הנזק שנגרם בפועל הינו מצומצם. בנסיבות אלה נראה שחומרת העבירה אינה גבוהה. בנוסף, במקרה דנן באה ראייה על פגיעה קונקרטית שנגרמה למערערת לאחר מתן גזר הדין בגין הרשעתה, בפיטוריה מחברת ההסעדה בה עבדה (ר' החלטת בית משפט קמא מיום 31/8/21). מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המערערת, עולות נסיבות חיים לא פשוטות. בית משפט קמא התרשם כי המערערת הנה אדם חרוץ, מצפוני ובעלת פוטנציאל גדול. הרשעותיה הקודמות של המערערת אינן ממין העניין וניתנו לפני שנים רבות. היא הודתה במיוחס לה, תרמה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, לקחה אחריות על מעשיה גם בפני המתלוננת, גם בשירות המבחן וגם בבית המשפט. לפיכך, בנסיבות דנן נראה כי ניתן להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

לפיכך, הרשעת המערערת בעבירה בה הורשעה - מבוטלת, ונקבע כי היא ביצעה עבירה זו. משכך, עונש המאסר המותנה והקנס - מבוטלים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, במעמד ב"כ המערערת, המערערת וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד